

# SZENTES ÉS VIDÉKE

## VEGYES TARTALMU LAP

Megjelen vasárnap és csütörtökön reggel.  
Előfizetési ár:  
negyedévre 1 forint 25 kr., félévre 2 forint 50 kr.

Szerkesztőség és Kiadóhivatal:  
I. t. 306. sz., Sonnenfeld Sámuel úr házában,  
hová a kéziratok címzendők.

Hirdetéseket és nyilttéri közleményeket  
a kiadóhivatal  
mérésékelt árjegyzék szerint számít fel.

### † Kossuth Lajos.

Kossuth meghalt!

E két szóban mennyi vigasztalan gyász, mennyi keserv borul a magyarságra, az egész nemzetre, mely a 92 évet elt aggyastannak köszönheti a legfönségesebbet, mi az embert igazán emberre avatja: alkotmányos szabadságát s a jogegyenlőséget!

Kossuth Lajos meghalt, kint messze idegenben, távol hazájától, melyet nálánál forróbban, lángolóbban, nagyobb szenvedelemmel alig szeretett valaki; meghalt a száműzetésben, hontalan bujdosóként, mártíria elveinek, amikből vasköveketességgel soha egy jótányit nem engedett.

Tegnap reggel hozta el hozzánk a táviró a lesújtó hírt, melyet bár napok óta aggodva várt a nemzet, mégis legütökösabb roszaldág megrendítette az bizonytal minden igaz magyar szívet. És terjed: a hír városunkban szinte egy pillanat alatt, a romboló vihar elemenszerű erejével és nyomán kipattantak középületek, egyletek házi ormára a halálhírdető fekete leplő gyászlobogók, mert hiszen Szentes is legnagyobb dispolgárát vesztette el a szent aggyasztában, az erenyekben legtündöklobbet, jellemben törhetetlent, kihez fogható századok ha nemzenek nagy idők nagy eseményei forrongó méhében!

Kossuth Lajos meghalt!

Kinos szenvedés, az öldökles angyalával napokon át vívott gigási tusa előzte meg kimulását, mely után elmondhatjuk szomorú vigaszt: amilyen nagy, erős volt életében, olyan nagygnak, erősnék maradt halálában.

Tavaszi nyiltával, március havában ölte meg a gyilkos kör a legnagyobb magyart. Az év azon hónapja, mely 1848 ban imáddattal gyiltjötté köréje, mint a szabadság lánglelkű apostola köré az egész magyarságot, fogja most, 46 év multan ravatalához vonzani gyászaborult nemzetét.

És egyetlen, egekbe ható jajszó kel Kárpádtoktól az Adriáig minden magyarnak ajakán, a szivekből feltörő egyetlen, de mérhetetlenül keserves jajkiáltás:

Kossuth apánk meghalt!

Ki mondja, ki meri azt állítani, hogy meghalt? Hogy Kossuth Lajos volt, de nincs többé!

Meghalt a test, a számkivetés keserveiben, sulyos, emésztő gondok, nehéz munka mellett is oly hatalmas, de a halál öldökölő angyalával szemben oly tehetetlen test. Meghalt benne az, ami emberben halandó, a porhüvely, melyről meg vagyón irva: porból lettünk, porrá leszünk!

Am nem halt meg, mert halhatatlan Kossuth Lajos lánglelke, tündöklő szelleme.

És ez a ragyogó szellem, ez a halhatatlan lélek, mint a szabadság, testvériség és egyenlőség őrző angyala fog ott lebegni és virasztani, tündöklő fényt árasztva a magyar nemzet fölött időtlen időki!

És amíg magyar el a négy folyam mentén, áldott leend e földön az ő halhatatlan emlékezte örökkön-örökké!

### A belügyminiszter haragos.

Nagyon rossz napja lehetett Hieronymi Károly belügyminiszternek a mult hét végén; fogta hát magát és leküldött Csongrádvármegye közigazgatási bizottságához a Tornai Fehér Borbála—Varjassy-ügyben egy dörge-deimes rendeletet, amelyben elővizsgálatot rendel el Soós Pál várm. tiszti ügyész és Kelemen Béla dr. tiszáninneri járási főszolgabíró ellen, mint akik 1891-ben az érintett ügyben vizsgálóbiztosokként működtek, de egyidejűleg már is rendeli — hogy a nevezettekre a vagyoni felelősség kimondassék; továbbad megfenyegeti a rendeletben a közig. bizottság hivatalból bentülő vármegyei és állami tisztviselő tagjait, hogy a vagyoni felelősséget rájuk is ki fogja terjeszteni; végül leckét ad a közig. bizottság választott tagjainak is az erkölcsi felelősség érzetéről.

Hogy miért a belügyminiszter e rettenetes haragja: elmondjuk röviden.

Tornai Fehér Borbála 350—360 frtért egy darabocská földet vett évek előtt Herédi Veron férj. Tukacs Miklósnétól, mely földecske árvtári tartozással s azonfölül még Herédi János javára bizonyos szolgálmi jogokkal volt megterhelve.

Az adásvételi szerződés megkötése — miként ezt a vizsgálat annak idején kiderítette, — oly módon történt, hogy az árvtári tartozás részleges kiegyenlítésére e vételárból Tornai Fehér Borbála 205 frtot Varjassy István, akkor volt horgosi községyjegyzőnek, mint magán megbizottnak adott át, ki is vállalta, hogy ezen összeggel, valamint a közütők akkor kötött írás szerint még Herédi Verontól neki ez összeg kiegszítéseül átadandó 25—30 frttal, az árvtári tartozást kiegyenlítvén, a földet Tornai Fehér Borbála nevére fogja telekönnyíleg átírtni.

Két év eltelte után Tornai Fehér Borbála látván, hogy a föld átírása még mindig nem történt meg, Varjassy István ellen közvetlenül Zsilinszky Mihály főispánhoz fordult panaszával, aki is a panasz megvizsgálására Kelemen Béla dr. járási főszolgabíró és Soós Pál megy. tiszti ügyész küldte ki.

A nevezettek megtartották a vizsgálatot a helyszínen; mikor is Varjassy István beismerte, hogy a Tornai Fehér Borbála 205 frtja — a mondott célra — nála van; azonban

előterjesztette indokait is annak: miért nem járhatott el addig a magára tett megbízatásban?

E vizsgálat során Tornai Fehér Borbála panaszos is kihallgattatván, miután apróra eléje terjesztették a jegyző vallomását, a feltett kérdésre azt feleli, hogy ő nem kívánja a pénzét Varjassytól vissza, hanem kívánja, hogy Varjassy továbbra is vigye az ügyét, fizesse le az árvtári tartozást s írassa át a szóban levő földcskét — most már nem is az ő nevére, hanem Biró Erzsébet, férj. Fehér Józsefnéra, akinek voltaképen az a föld a tulajdona.

A kiküldött vizsgálóbiztosok a vizsgálat ez eredményét beterjesztették a közigazgatási bizottsághoz, mely is ez ügyben — panaszos többé nem lévén, a további eljárást beszűntette. Ez a határozat, természetesen, közölve lett akkor Tornai Fehér Borbálával is — és miután az ellen törvényes határidőben föllebezéssel nem élt, — az ügyiratok az irattárba kerültek.

Ez történt 1891-ben.

Tornai Fehér Borbála azóta soha újabb panaszt nem tett Varjassy ellen a vármegyei hatóságánál, nem tett a bíróságnál sem és így önként érthető, hogy a megyei hatóság többé nem lehetett abban a helyzetben, megtudni: vajon Varjassy és Tornai Fehér Borbála közt rendezve lette a korábban kérdéses ügy, a volt horgosi jegyző lefizette-e a Herédi Veronék árvtári tartozását vagy nem?

Árvtári tartozásról levén szó, ez kizárólag a vármegyei árszék dolga volt ezután, amelyhez — ha panaszos nincsen — sem az alispánnak, sem a közigazgatási bizottságnak semmi köze nem lehetett többé.

Varjassy István azonban — mint ma már kétségtelen tényként kiderül — nem rendezte a Hédery Veron árvtári tartozása ügyét ezután sem és nem tett eleget a Tornai Fehér Borbála részéről magára vállalt kötelezettségeknek.

A vármegyei árszék végre is megunt a várakozást, perelte Tornai Fehér Borbálán a Herédy-féle követelését és a pert megnyervén, az előbb nevezettnek szóban levő ingatlanára Soós Pál várm. tiszti ügyész által előbb biztosítási, majd kielégítési végrehajtást is foganatosított, sőt végre az ingatlant el is árvezette.

Hát ez kétségtelenül olyan jogsérelem és akkora injuria, hogy mi teljesen értjük és osztjuk is a belügyminiszternek a fölött érzett méltatlankodását, mikor egy ilyen eset a tudomására jött.

De minden elfogulatlanul ítélő be fogja látni azt is, ha az ügyiratokat szigorú tárgyilagossággal tanulmányozza át, hogy azt az injuriát vagy jogsérelemet sem a vármegye közigazgatási bizottsága, sem a Tornyay Fehér Borbála panasza tárgyában 1891-ben eljárt vizsgáló bizottság nem követte el és hogy e szerint a belügyminiszter haragja nem helyes irányban tört magának útát, amikor e bizottságot szinte meggyanúsítja, hogy annak idején rosszakarattal járt el, a közigazgatási bizottságot és annak akkor volt előadóját pedig érdemtellenül megleckézteti.

Ki a hibás abban, hogy Herdy Veron árvtári tartozásáért a Tornyay Fehér Borbála immár más kézbe átment földjét árverezték el: szinte bajos precize meghatározni.

Az 1891-ben Tornyay Fehér Borbála panaszára vizsgálatot tartott bizottság semmi esetre sem, mert az a vizsgálatot befejezve, az ügyiratokat a közigazgatási bizottsághoz — további eljárás végett — betérjesztette.

A közigazgatási bizottság sem, mert az — az eléje terjesztett vizsgálati iratok ismerete után, melyek jegyzőkönyvét Tornyay Fehér Borbála sajátkezűleg aláírta — mást, mint beszűntető határozatot ez ügyben nem hozhatott.

A megyei árvaszék sem lehet hibás, mert ott meg az ügy referense nem ismerhette annak évek előtt, a közigazgatási bizottságnál lefolyt előzményeit s nem tudhatta, hogy ez az a tartozás, melynek kiegyenlítését Varjassy István vállalta magára.

Az egyedüli, aki akkor, mikor a várm. árvaszék e követelést peresítette, majd a Tornyay Fehér Borbála birtokát ennek fejében lefoglaltatta és elárvereztette, — a várm. t. ügyész volt, aki az ügy előzményeit ismert s akinek — ha erre visszaemlékezik — kötelessége volt volna, az ügy tisztázására hivatalból a szükséges lépéseket megtenni.

De szabad-e, lehet-e feltételezni azt, hogy Soós Pál t. ügyész ez ügyben Tornyay Fehér Borbála iránt rosszindulattal és Varjassy visszavételét palástolva járt volna el és nem-e közelebb fekvő az a gondolat, hogy a 2—3 év előtti erre vonatkozó események akkora az ügyészek is kiestek már az emlékéből?

Tornyay Fehér Borbálának azt a beadványát, mellyel az árvtári tartozás kiegyenlítésére szolgáló végrehajtás tekintetében halasztást kért, még nem ismerjük. Így nem tudjuk azt sem, vajon tette-e abban említést arról, hogy ezen tartozás kiegyenlítését — a szükséges összeggel együtt — Varjassy Istvánra bízta s hogy ez ügyben pár év előtt a várm. vizsgálatot is tartott. Ha ily említés a be-

adványában nem történik, akkor végzetes hibát követett el ő is és akkor — szerintünk — a várm. tisztí ügyész legkevésbé sem illethető a rosszakarat vádjával; hanem igenis — feltételeznünk kell, hogy a néhány év előtti események kiestek az emlékéből és így — a kielégítési végrehajtás keresztülvitelével csak az árvtár érdekében, kötelességszerűen cselekedett.

A belügyminiszter azonban haragszik és úgy Soós Pál, mint Kelemen Béla dr. — akkor eljárt vizsgáló biztosok ellen elrendeli az elővizsgálatot, kifejezve azt a gyanúját, mintha a nevezettek a vizsgálat során úgy tették volna fel a kérdést Tornyay Fehér Borbálának, hogy Varjassyt már ezel kimenteni igyekeztek az ügy ódiumából.

Miként tétetett fel ez a kérdés? — azt jól tudjuk és őszintén szólva, ha a kérdést és választ közrebecsátjuk, megvagyunk róla győződve, hogy senki elfogulatlan bíráló abból a miniszter gyanújának támpontját kihántani képes nem lesz.

Ez azonban végre is nézet dolga s ha a miniszter gyanakszik, helyénvaló, hogy az elővizsgálatot elrendelte. De azért nem volt szükséges, magát haragjában az egész közg. bizottság méltatlan, mert meg nem érdemlett megleckéztetésére ragadtatnia.

Kivánatos volna azonban — épp a miniszteri gyanú folytán, hogy a közg. bizottság a megejtendő elővizsgálatra túlnyomóan ellenzéki tagokat küldene ki kebeléből.

### Tisztújító-szék.

(1894. márc. 19.)

Csató Zsigmond dr. alispán, Szentes város tisztújító-székének elnöke, miközben a város tanácskozó termében a főjegyzőségre folyt a szavazás, visszavonult a kandidáló bizottság szobájába és csendes elmélkedésnek adta át magát.

Egyszer csak rányitja az ajtót egy polgártárs és alázatos süveggel kérdezi:

— Ugyan, kérem atóssággal, itt van a lóösszeírás?

— A lóösszeírás, édes atyámfia, nem itten van; felelt az alispán mosolyogva; hanem igen is itt van a kandidálás.

— De, kérem atóssan, okvetetlenkedik a polgártárs; az ajtóra ki van írva, hogy itt eszközlik a lóösszeírást.

— Már az mindegy, hogy mi van kiírva az ajtóra. Annyi bizonyos, hogy itt most nem a lóösszeírás, hanem a kandidálás folyik s jó lesz, ha kint kérdezi meg: hol lehet a lóösszeírás eszközölni?

És a polgártárs eltávozott, már iskolázatlan voltánál fogva is dehogyan gondolván a latin mondasra, mely szerint: »nomina sunt odiosa.«

Szó ami szó: az ócska rézpennákkal feltűzködött eme felírást bizvást eltávolíthaták volna arra a néhány órára az ajtóról, mert nem éppen csak az az egy polgártárs lett ez által félre vezetve, hanem bebotlottak — az ajtó-felírat címén — a kandidáló bizottság szobájába többen is, nem tudván: miszerint ott bent most nem lóössze-

írás folyik, hanem a pártmorál kötfékkét készülnek a pártjászolhoz kövendők fejébe akasztani — a kandidálás néven.

No, de nem baj az, ha így esett is meg a dolog; az eredmény egy: csalódott remények egyfelől, betelt álmok másfelől. Egyik okul a választások illetén lefolyásán és eredményén, a másik meg örül, mert — van miért örülnie.

Bennünket, persze, sem a csalódottak sem az örvendezők érzése közelről nem érint. A pályázatok eredményéről elmondtuk a nézetünket és ezen most, a megtörtént választás után, sincsen okunk semmit változtatni.

Így hát csupán a választó közgyűlés lefolyásáról számolunk be rideg tárgyilagossággal, a következőkben:

Csató Zsigmond dr. alispán, mint a városi tisztújító szék elnöke, a választó közgyűlést délelőtt 9 órakor megnyitván, miután a közgyűlés a kandidáló bizottságba Filó Tihamér drt. és Sima Ferencet beavasztotta volna, a maga részéről ugyane bizottságba Danielisz Károlyt és Kiss Zsigmondot nevezte ki.

Ezután a szavazatszedő bizottság alakult meg, melynek elnöke lón Bartha János nyug. aljárásbíró, tagjai: Danielisz Károly, Nagy Bálint, Biró Ferenc és László Vilmos dr., jegyzője Herczka Zsigmond aljegyző.

A kijelölt bizottság erre visszavonult s ez időre az alispán a gyűlést felfüggesztette.

Csaknem fél órába telt, hogy a kandidáló bizottság a működését befejezte. Az alispán erre újból megnyitván a közgyűlést, először is a főjegyzői állásra szóló jelölés eredményét hirdeti ki.

Jelöltettek ez állásra, miután Aradi Kálmán főkapitány már korábban visszalépett, Szathmáry Ernő, Nyiri Gyula és Magyar Elek.

Szathmáry azonban a szavazás előtt szintén visszalépett a pályázástól és így — miután a jelen volt képviselők Magyar Eleket és Nyiri Gyulát éljenezték, az alispán e kettő közt elrendelte a szavazást.

Az eredmény azonban már ennek megkezdése előtt sem volt kétséges, ami persze, nem gátolta meg a jelenvolt összes városatyákat szavazatjoguk gyakorlásában.

Összesen 134 szavazat érkezett be, melyből Nyiri Gyula 32-öt, Magyar Elek pedig 102-öt kapott s így az utóbb nevezett lett nagy szótöbbséggel főjegyzőnek megválasztva.

Hozzáértő közigazgatási kapacitások mondják, hogy Szentes városnak még eddig nem volt a megválasztotthoz hasonlatos főjegyzője, akinek működése elnagyoltsággal tekint mindenkire.

A gazdasági tanácsnoki állásra az egyedül pályázott Novobáczky Győző lett kizárva és egyhangúlag megválasztva.

Ezután a birtoknyilvántartó választása következett. Jelölve lettek ez állásra: Virágh Ede, Schlieier István, Nagy József, ifj. Szánthó János, Kosztka Jenő és Jósza Sándor. Az utóbb nevezett azonban a legutolsó pillanatban visszalépett s miután a jelenvolt képviselők nagy többsége ifj. Szánthó Jánost éljenezte, Csató Zsigmond alispán őt jelentette ki a birtoknyilvántartói állásra megválasztottnak.

Az alszámvevői állásra csupán Papp László, az ügyészsegédre csupán Sinóros Szabó Sándor pályázta és jelöltettek, minek folytán a megválasztásuk is egyhangúlag történt.

Végül az irnoki állásra történt jelöléseket hirdette ki az alispán. Erre az állásra jelölve lettek: Szathmáry Soma, Szabó Imre, Csákvó Lajos, H. Szabó Imre, Földváry N. Imre és Balogh Antal. Minthogy a jelöltek többségét éltették a kép-

viselők s a többség kivethető nem volt, az alispán elrendelte a szavazást, melynek eredménye lő, hogy a beadott 120 szavazat közül 73-al Balogh Antalt választották meg imrónak.

A megválasztottak — Novobáczky Győző kivételével, aki mint h. gazdasági tanácsnok hivatalos misszióban távol volt — megannyian letették nyomban a hivatalos esküt és ezzel a választó közgyűlés véget ért.

## Ujdonságok.

Szentes, 1894. március 22.

— **Kossuth Lajos** halálhírére a f. hó 20-ról 21-re viradó éjszakán, a hajnali órákba vitte meg a táviró Budapestre s e hír szerint a szent aggyastán néhány másodperccel éjjeli 11 óra előtt lehelte ki — kínos hörgésben — halhatatlan, nagy lelkét. Szentesre az első halálhírt tegnap reggel 9 óra tájt hozta meg a villamos drót s aztán jött távirat táviratra, mind csak gyászt, siralmat, emésztő bánatot hozva reánk. A középületekre csakhamar kitértek a gyászlobogókat, a vármegyeház cinte-tőjén, a ref. egyház tornyán és tanács-termen, a katolikus, evangélikus, zra-elita és görög egyházak középületein, a társaskörknél, a városháza épületein, a főgimnáziumon, de számos magán-házon is ott lengeti a tavaszi szél a sötét gyászleplet, míg az üzletek kirkataiban gyászkeretben van kitéve a nemzet legnagyobb fiának, **Kossuthnak** arcképe. És ez helyen van így. Mert édes mindnyájunké volt, az egész magyarságé ez immár kiszenvedett nemes szív minden dob-banása: megannyian, kivétel nélkül a legdrágábbat siratjuk meg benne, amit veszthettünk: **Kossuth** a pánt!

— **Rendkívüli közgyűlés.** Burián Lajos polgármester rendkívüli közgyűlésre hívta össze, ma délelőtt 9 órára, a túl a kurcai terembe, Szentes város képviselőtestületét, hogy Magyarországot legnagyobb fia: **Kossuth Lajos** elhalálozása alkalmából, aki e városnak is diszpolgára volt, a szükséges intézkedéseket a képviselőtestület megtegye. Nem tudjuk: milyen prozopciókkal fog e részben a polgármester a közgyűlés elé járulni; — a magunk részéről azonban szükségesnek tartjuk, hogy e város közönsége **Kossuth** emlékezetének megadja mindazt, ami a legnagyobbakat megilleti. Szükségesnek tartjuk, hogy Szentes város magát a temetésen, ha az Olaszországban lenne, úgy akkor ott, ha pedig a drága hamvakat hazahozva, Budapestben temetnék el, itt küldöttségileg képviseltesse; hogy a gyászoló családnak részvétét küldje; **Kossuth** elhunytá fölött érzett keserű fájdalmát jegyzőkönyvben kifejezésre juttassa és az összes helybeli egyházakhoz hivatalosan felhívást intézzen, gyászistentisztelet tartása iránt, mely gyászistentisztelet mindenikén a képviselőtestület és városi tisztika a maga egészében résztvegyen. S azt hisszük, bármily legyen is a kegyeletre nézve a polgármester előterjesztése: a közgyűlés azt egyhangúlag fogja elfogadni.

— **Helyettesítések a vármegyén.** Tallián Béla főispán a Horváth János elhalálozásával megüresedett vármegyei I. alszámvevőségre **Hodó Pál** II. alszámvevőre, az így megüresedett II. alszámvevőségre pedig **Kristó Nagy** Antal tb. számve-

vőt helyettesítette, vagyis, a nevezettek ez állásokra, ideiglenes jelleggel kinevezte.

— **Március 15. Horgoson.** Horgosról írja levelezőnk, hogy ott az idén nagyon csúfosan felsültek március 15-nek a megünneplésével. A mult évben, hogy még a községi választások nem estek meg és ébren kellett e végből tartani a Sima-párt lelkesedését, még nagy zajjal, előkészülettel ünnepezték meg az 1848-iki szabadságharc évfordulóját, azonban azóta elérték a céljukat a községi előjáróságba bejutni vágyakozók, most hát rá se hederítettek se ők, se a kerület orsz. képviselője március 15-nek a megünneplésére. Így esett aztán, hogy néhány horgosi úri ember beszámításával összesen 13-an ülték meg a március 15-ki lakomát. — De nem baj ez, vigasztalja magát levelezőnk. Előre látható, hogy jövő évre ilyenkor megint lesz március 15-re nagy hű-hő Horgoson, no mert, hogy ismét közeleg akkor a választások ideje, már t. i. a képviselőválasztásoké. Felszökik akkorra ismét a kerületbeli községke a követ ur előtt.

— **A pártjászló pártmoralája.** »Páku lic nem keli, ha édes testvérünk volna is, ebben adta ki a jelszót a »Szentesi Lap« folyó évi 33-ik száma, a f. hó 19-iki városi tisztújításhoz, mert hiszen így mond: öngyilkosság volna a közönségtől, olyan emberek kezébe adni a köztisztviselői állással járó hatalmat, akikről tudja, hogy nem méltó, hanem éltető fogják azt felhasználni. Egy szóval, ki lett mondva, hogy: csak a magunk... kössük alakolni a pártmoralát kötéfékével a pártjászlóhoz. Arról az erkölcsi súlydetségről, ami ebben a pártmoralában megnyilatkozik, ezúttal nem szólunk, mert hiszen ezt már több ízben demonstráltuk. Ezúttal csupán arra kívánunk rámutatni, hogy voltaképpen e hitvány tanújabb publikálására szükség se volt, mert — am tekintve végig akárki is a pályázottak névjegyzékét — bizony nem fog ezek közt találni egyetlen egy ismert vagy ismeretlen pákucot sem, mert hát a pákucokban megvan az a jó virtus, hogy nem vágyakoznak kenyérre a pártjászlónál, hol **Sima Ferenc** a mindenes és **Szánthó Lajos** a vakarómajszter. A pákucokban sokkal több a jó ízlel, semhogy ilyen társaságba bejutni kívánkozzanak s így bizony nem fognak módot nyújtani a — közönségnek arra, hogy őket városi tisztiségekre eső választásoknál melőzzék.

— **Összeférhetlenség.** Magyar Eleknek Szentes városi főjegyzővé történt megválasztása után többen vetették fel nálunk a kérdést: vajon a nevezetnek főjegyzői és atyjának h. polgármesteri állása nem e csik az 1886. XXII. t. c. 75 §-ának d. pontja alá, mely szerint a rendezett tanácsú városokban polgármester és főjegyző egymással rokonságban levő két egyén egyidejűleg ne lehessen. Világos hát, hogy Magyar Józsefnek tisztán a tanácsnoki állásáról lemondani a egyáltalán nem szükséges, mert nagyon elég és a törvény rendelkezésének teljesen megfelel, ha pusztán a h. polgármesteriségről mond le, vagyis, — a jövőben h. polgármesteri funkciót soha nem végez.

— **Ujabb munkagyűlés.** Tarnóczy Mihály és társai újból kérelmezték a rendőrfőkapitánynál a munkagyűlés tartásának engedélyezését. A gyűlést husvét másodnapjára tervezik, a népkertben s ezúttal avval az

óvatossággal éltek, hogy nem nevezték meg névről, kik jönnének vidéki vándorapostolok, e gyűlésen szónokolni és az igaz anárkista tanokat a mi munkásainkkal megismertetni. Csupán annyit jelentettek be e részben, hogy Budapestről, Orosházáról és Vásárhelyről várnak a gyűlésre vándorapostolokat. Kiket? — ezt, úgy mondják, ma még ők sem tudják. A főkapitány — természetesen — megadta a gyűlés tartására az engedélyt, azzal a világos kikötéssel azonban, hogy e gyűlést csak a város belterületén tarthadják, tehát semmi esetre sem a túl a kurcai ligetben. Ezenkívül rendeletében a főkapitány kijelenté azt is, hogy idegen szónokok szereplését e gyűlésen sem engedi meg. Tarnóczy Mihály és társai ebben, persze nem nyugodtak meg és a főkapitányi rendeletet megfellebbezték az alispánhoz, személyesen is kérve **Csató Zsigmond** dr. alispánt, hogy e fellebbezésüket mielőbb intézné el, mivel annak elutasítása esetén a belügyminiszterhez akarnak táviratilag fordulni.

— **A szegedi szolgabírószág.** Ha a »Szegedi Napló« című szegedi lap-társunk jól van értesülve, a tisztánimeni járás szolgabírói székhelyének Dorosmárol Szegedre áthelyezését szinte befolyeztett dolognak vehetjük. Nevezett lap-társunk ugyanis czekek írja erről: Az a régi terv, hogy Csongrád megye tisztánimeni, dorosmai járásának szolgabírói székhelye Szegeden legyen, mint értesültünk, befejezett dolognak látszik. Szentesen természetesen nem szívesen hallják ezt és lehetetlen dolognak tartják, hogy a dorosmai szolgabíró idegen törvényhatóság területén hivataloskodjon. Pedig van rá példa az országban elég. Mint most értesültünk, Hieronymi belügyminiszter elvben elfogadta a tervet, hogy áthelyezzék a főszolgabírói széket Dorosmárol Szegedre s így az áthelyezés már csak idő kérdése.

— **Egyleti élet.** Tisztújító közgyűlése volt e hó 11-én a helybeli polgári olvasó-körnek, mely alkalommal, a kitézött tárgyak elintézése után a volt tisztviselők 3 évre újból egyhangúlag, a val. tagok pedig 1 évre szavazattöbbséggel lettek megválasztva. A választás eredménye a következő: Balázsovits Norbert elnök, dr. Mátéffy Ferenc alelnök, Papp Lajos jegyző, dr. Tasnády Antal ügyész, Podhradsky Ferenc pénztárnok, Papp Gyula könyvtárnok, Molnár Imre gondnok. Valasztmányi tagok: Borbély Lajos, Dósa István György, Bartha Karoly, Karai Ferenc, Máhr Kázmér, ifjú Papp László, Sebesi József (gazd.), Soós Ferenc (iparos), Szigethy Zoltán, Szőke István, ifjú Székely János, Tánóczos Lajos, Berczeli Dániel, Kolpaszky Lajos, Hódi János, Lakos Bálint, Juhász Sándor, Tihanyi Ferenc, Dunás V. Sándor, Rác Benjamin, Nagy Bálint, Dobószky József.

— **Brutális gazda.** Csikós Varga János, 18 éves cselédlegény, panaszot tett a rendőrségnek, hogy őt a gazdája, Török István, a f. hó 15-én embertelenül elverte. A cselédlegény a panaszához orvosi látleletet is mellékel, mely megállapítja, hogy könnyű testi sértést szenvedett. Ennek alapján, valamint az okon is, hogy Török István dögsértések húsát eteti a cselédsgével, amelytől megbetegülnek, Csikós Varga János a szolgától rögtönösen felmenteni kéri magát. Hát hiszen, a felmentésére elég ok az, hogy gazdája olyan embertelenül elverte. Ami azonban a dögsértésnek a cselédsgével történt elfogyasztatásait illeti, e részben az hisszük, a rendőrség szigorú vizsgálatot fog tartani és ha a panasz igaznak bizonyul, az egészségügyi kihágásért a gazdát példásan fogja megbüntetni.

— **Halvacsora.** Husvét másodnapjának estéjére halvacsora rendezését tervezte a helybeli kaszinóban Borsodi Imre kaszinós. A résztvevőket már napokkal előbb becsátotta e végből ki s úgy volt, hogy a lakomát, melynek terítékét a kaszinós — a zene

beszámításával — 1 frt 20 kr-ra szabta, — tánc fogja követni. Azt hisszük azonban, hogy K o s s u t h Lajos elhalálása és az ebből ránk sulyosodó országos gyászra való tekintettel a tervezett kaszinói lakoma elmarad jobb időkre, mikor több kedvünk lesz az ilyen vigasságokhoz.

— **Vásár a közelben.** Tisza-Földvárán az ideai tavaszi országos vásár a f. hó 24-én veszi kezdetét.

— **Építési vizsga.** Mint szegedi levelezőnk értesít, ott a napokban K á c s e r János hm.-vásárhelyi kőműves-mester — a kőműves, kőfaragó és ácsmesteri képzettség megbíráására illetékes vizsgabizottság előtt kitűnő sikerrel tette le a szakvizsgát s így a szakmájában mesternek képesítettett.

\* **Valódi angol gyártmányú kalapok** kaphatók Hoffmann Jakab jól felszerelt női- és férfi divatárú-üzletében. A kalapok valódi angol eredetéről minden vevő alaposan meggyőződik a m. kir. várhivatal által kiállított nyugta betekintésével. Divatújdonságok s minden rendű cipők naponta érkeznek az üzletbe.

\* **A Pesti Hírlap** a most lefolyt évnegyedben is a legzadagabb tartalmú lapnak bizonyult. Az országgyűlési vitákkal a legkimerítőbben közli s vonzó leírásokkal, karcolatokkal kíséri; ezért naponként 20—24, vasárnap folyton 32 oldal terjedelemben jelenik meg, oly körülmény, mely páratlanul áll a magyar hírlap-irodalomban és csakis a Pesti Hírlap nagy elterjedtsége által magyarázható meg. Mikszáth rendkívül érdekesen ír novelláit (Beszterce ostroma), Jókai a Mór korszerűs irónk hosszabb elbeszélése fogja követni a most következő évnegyedben. Amellett közölni fog a Pesti Hírlap egy a francia eredetűvel egyidejűleg megjelenő kitűnő francia regényt, melynek fordítási jogát már megszerezte. Nagy közönséget érdeklő külön rovatai számát is folyton szaporítja a Pesti Hírlap. A mérnökök és építésszek érdekeinek határozott előmozdítása s a technikai ügyek szélesebb körben való ismertetése végett nyitotta a Műszaki Hírek rovatát Nagy teret szentel a művészeti hírek mellett a képművészeti ügyeknek is. A jövő évnegyedtől kezdve a Mezőgazdasági rovatát is ki fogja bővíteni, külön szakértő munkatársak szerződtetése által. A Pesti Hírlapra minden napról kezdve elő lehet fizetni. Előfizetési árak: egy hóra 1 frt 20 kr., két hóra 2 frt 40 kr., negyedévre 3 frt 50 kr. Mutatványszámokat — egy levelezőlapon nyilvánított óhajra — bárkinél ingyen és béménte öt napig küld a kiadóhivatal (Budapest, V., nádor-útca 7. sz.)

**Henneberg G.** es. kir. udvari szállító), **selyemgyára Zürichben, privát-megrendelői lakására közvetlenül szállít: fekete, fehér és színes selyemszöveteket, méterenként 45 kr-tól 11 frt 65 kr-ig póstábrer- és vámmmentes, sima, csikos, kockázott és mintázottak, damaszt stb. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 különböző szín s árnyalatban). Minták póstafordulóval küldetnek. Szávjába címzett levelekre 10 kros és levelező-lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. (1)**

## Irodalom.

A **»Vasárnapi Ujság«** március 18-iki száma 11 képpel, s a következő tartalommal jelent meg: »Paulay Ede.« (Arcképpel). — Kéltémények: »Madarak pajtása.« L i p c s e y Ádám-tól. »Szusza nagymama.« V e r s e n y i György-től. — »Történelmi munkák: I. A hricsói kőszertes.« D e d e k C r e s c e n s Lajostól. (D ö r r e T i v a d a r rajzával). — »A Baross-szobor pályázatának pályanyertes művei.« (Strobl, Szécsi és Róna pályaműveinek rajzával). — »Első költői örömműnnp hazánkban.« — Fényképek az orosz társadalomból; A lélekkufr. — »A bolygók és az emberi életkorok.« — »Munkácsy első vázlatai a Honfoglaláshoz.« (3 képpel). — »László főherceg a Franklin-Társulat nyomdájában.« (Képpel, E l l i n g e r Ede pillanatnyi fényképe után). — »Hogy itélnek a kihinaiak Európáról.« — »Munkácsy rajza Blaháné albumába.« (Képpel). — »A Munkácsy tiszteletére rendezett díszlakoma.« (Kimmach László rajza). — Irodalom és művészet. »Közintézetek és egyetlek.« Sakkjáték, Képtalányok stb. rendes rovatok. —

A **»Vasárnapi Ujság«** előfizetési ára negyedévre 2 jrt, egyes szám ára 20 kr. Megrendelhető a Franklin-Társulat kiadóhivatalában (Budapest, egyetem-útca 4. sz.)

## A közönség köréből.\*

Tek. Szerkesztőség!

A **»Szentesi Lap«** f. évi 34-ik számában ismét foglalkozik velem »A denuncians pápa« címen. Mult alkalommal előre jeleztem, hogy a hazudás és rágalmazás rút mesterségében gyakorlott nyelvkű és tolluk még több támadást is fog ellenem intézni, hát csak ez teljesedett be rajtam.

Mint hogy azonban Ngs. Sima a Ferenc képviselő úr közli lapjában a hozzámt intézett levelét, de az erre adott választ egyszerűen megemlíti, annak tartalmát elferdíti és ebből kiindulva új vádakkal illet, legyen szabad becses lapjában ismételtén helyet kérve, utoljára, mert Sima úrral egyáltalában nem szándékozom többet foglalkozni, válaszomat megadni.

Sima a Ferenc orsz. képviselő úr hivatalos úton megkeresett, hogy hozzam tudomására, mik voltak azok a szavak, melyeket én a **»Szentes és Vidéke«** mult számában tett nyilatkozatomban kiírni nem akartam; felhívtott továbbá arra, hogy nevezem meg azon gyermekeket, a kikhez az igazgatónő azon szavakat intézte. En ezen levélre következőképen válaszoltam.

»Ngs. Sima a Ferenc orsz. képviselő és Szentes városi iskolaszéki elnök úrnak, Szentesen.

Ngnak, mint a Szentes városi iskolaszék elnökének hozzámt intézett levelét vettem és olvastam. Nagyon sajnálom, hogy az abban tett kérdésekre feleletet nem adhatok, nem pedig azért, mivel abban az ügyben Ngs. Tergina Gyula kir. tanfelügyelő úrnak jelentést tettem, ott meg vannak említve azok a szavak, melyekkel Gonda kisasszony buzdította a leányokat az egyház törvényének áthágására, de meg vannak említve egyebek is. En vizsgálatot kértem az ügyben, kegyeskedjék a vizsgálatot bevárni, akkor nyilvánvaló lesz minden.

Az igaz, hogy én a polg. leányiskolánál hitoktató vagyok, de azért méltóztassék tudomásul venni, hogy nekem a városi iskolaszék nem fölöttes hatóságom, velem nem rendelkezik, nekem utasítást nem adhat.

Azt is méltóztassék tudomásul venni, hogy a városi iskolaszék az egyes hitfelekezetektől megkövetelheti, hogy az iskolákban a hittant tanítsassák, de azon joga nincsen meg, hogy az egyes hitoktatókat, akik esetleg neki nem tetszenek, onnan el is mozdíthassa. Nekem ebben az ügyben egyedüli fölöttes hatóságom a váci megyés püspök, aki rendelkezik velem és akinek én engedelmességni tartozom.

Nem azért mondom el ezeket, mintha talán félténnem hitoktatói állásom, mert ez csak terhek ró az ember vállára, mely terhek a mostani körülmények között lelki örömet sem hoznak sokat a hitoktató számára. Egyben biztosíthatom nsgodat arról is, hogy én valótlan dolgokat nem szoktam állítani, annál kevésbé leírni; ha mondok vagy teszlek valamit, azért a felelősséget mindig elvállalom.

Szentes, 1894. március 19-én.

Köteles tisztelettel:

Krezsák Géza.  
róm. kath. kaplán.\*

A t. közönség elbirálása alá bocsátom, vajon helyesen jártam-e l ebben az ügyben vagy nem. Jelentésem T e r g i n a Gyula kir. tanfelügyelő úrnál van, abban benne vannak a kívánt szavak, vizsgálatot kértem ebben az ügyben, a vizsgálat nem sokára megtartatik, a mikor megtudhatja Sima úr a kívánt dolgokat; miért forszírozza tehát ő mind ezeket, hogy már előre rehabilitálja az igazgatónőt, engem pedig hazugnak és nem tudom még minek kiáltson ki lapjában?

Ne leckézzen engem Sima úr, hogy

\* E rovatban közöndéki felszólalások díjtalanul véteknél, a felelősség azonban a beküldőt illet. Szerk.

mi illik a papi talárhoz és mi nem. Jobb, ha e helyett magára vigyáz, nehogy ő cselekedjék olyanokat, melyek nem illenek ahhoz az álláshoz, melyet e foglalkoz.

Hogy mennyire elűdja csavarni Sima úr az igazságot, hivatkozom közleményére, ahol számvaimat szó szerint idézve, ez olvasható: »Gonda kisasszony nyíltan biztatta a gyermekeket az egyház törvényének áthágására olyan szavakkal, melyeket e helyen kiírni nem akarok;« néhány sorrall alább már variálja szavaimat, hogy én azt irtam, miszerint az igazgatónő szavai olyanok voltak, melyeket kiírni nem lehet. E kettő között óriási nagy a különbség; majdnem olyan, mint az igazság és hazugság között.

Egyébként a folyó hó 19-én Sima úr főt. és ngs. dr. Ulár István apát-plébános úrnál volt, aki tudomására hozta, hogy eljárásomat teljesen magáévá tette és helyesli a hangverseny utáni táncot illetőleg és helyeslését közölte is a kir. tanfelügyelő úrral. Ezt csak azért említem meg, mert Sima úr lapjában az apát úrról is tesz említést; nehogy azt higgye valaki, hogy az apát úr az én eljárásomat helyteleníti.

Ezeket tartottam szükségesnek elmondani. Nem támadtam én meg senkit; Gonda kisasszony személyében nem szíhattam felekezeti harcot sem, mint Sima úr mondja; — csak a támadások ellen védekeztem, és ezzel ebben az ügyben végeztem Sima úrral és becses lapjával. Egy közmondás azt tartja: aki szurokhoz nyúl, beszenyezi magát. En ezen közmondást szem előtt tartva, nagyon vigyázok czután, nehogy megessék velem a szerencsétlenség.

És most egészen átengedem a tért nemes jóakaróimnak, mert megvetem azt a harcolási modort, melynek nincs egyéb célja, mint az ellenfél beszenyézése.

Szentes, 1894. március 21-én.

Krezsák Géza.

## KÖZGAZDASÁG.

**Iparos-segédék és tanoncok kiállítása.** Az ezredéves országos kiállítás elnöke legközelebb jóváhagyta az iparos tanoncok, segédék és munkások készítményeiből rendezendő időleges kiállítás programját. Ezen kiállítás 1896. évi július hó 15-én nyílik meg és augusztus hó 15-ik napjáig tart. A külföldön tartozó magyarországi iparos tanonc, segéd és munkás is résztvehet ezen a kiállításon. Kiválóan fontos ezen kiállítás azon határozománya, hogy a kiállító a tárggyal együtt bizonylatot tartozik beküldeni, melyszint a munkaadó vagy a gyárvezetőség igazolja, hogy a kiállító nála alkalmazva van s beküldött tárgyat lényeges alkatrészeiben önállóan készítette, mennyi időt fordított a tárgy elkészítésére s miféle segédesszók állottak rendelkezésére. Térdiját az e csoportba tartozó kiállító nem fizetnek. A kiállítási tárgyak elbirálására külön bíráló bizottság szerveztetik. A díjazás háromféle: aranyérmébeli jutalommal kapcsolatos elismerő oklevél, ezüst pénzbeli jutalommal kapcsolatos elismerő oklevél és elismerő oklevél. A jutalmazásban nem részesült e csoportbeli kiállítók, az ezredéves országos kiállításon való részvételük emlékére, emlékműnyertnek.

## Vasúti menetrend.

Szentes—h.-m.-vásárhelyi vonal.  
Szentes—H.-M.-Vásárhely.

Szentesről indul 4 óra 50 p. éjjel, 8 óra 45 perc reggel 5 óra 13 perc délután.  
Szegvárról indul 5 óra 13 perc reggel, 9 óra 9 perc délelőtt, 5 óra 36 perc délután.  
Mindszentről indul 5 óra 48 perc reggel, 9 óra 41 perc délelőtt, 6 óra 17 perc este.  
Mártélyról indul 6 óra 6 perc reggel, 9 óra 58 perc délelőtt, 6 óra 36 perc este.  
Vásárhely (népkert) indul 6 óra 32 perc reggel, 10 óra 24 perc délelőtt, 7 óra 2 perc este.  
Vásárhelyre érkezik 6 óra 40 perc reggel, 10 óra 32 perc délelőtt, 7 óra 10 perc este.

## H.-M.-Vásárhely—Szentes.

Vásárhelyről indul 7 óra 40 perc reggel, 4 óra 4 perc délután, 8 óra 11 perc este.  
 Vásárhely (népkert) indul 7 óra 49 perc reggel, 4 óra 13 perc délután, 8 óra 21 perc este.  
 Mártélyról indul 8 óra 16 perc, reggel 4 óra 40 perc délután, 8 óra 47 perc este.  
 Mindszentről indul 8 óra 47 perc reggel, 5 óra 12 perc délután, 9 óra 18 perc este.  
 Szegvárról indul 9 óra 10 perc délelőtt, 5 óra 35 perc este, 9 óra 10 perc éjjel.  
 Szentesre érkezik 9 óra 30 perc délelőtt, 5 óra 55 perc este, 10 órakor éjjel.

## NYILTÉR.\*

## Nilatkozat.

A »Szentesi Lap« március 16-ról kelt, pénteki számában az »ujdonságok« rovatában »Pár-bajról« cím alatt velem foglalkozik. Én a »Szentesi Lap«-pal pollémiába nem bocsátkozom s ügyeimbe való beavatkozását határozottan visszautasítom, kijelentem azért, hogy az ellenem intézett támadására sem most, sem a jövőben nem reflektálok s mindenkit, akinek hivatalos eljárásom ellen kifogása van, panaszával azon egyetlen fórumhoz utasítom, melytől én mint hivatalnok egyedül függök.

Cs. Sándorfalva, 1894. március 18.

Basa Kálmán,  
 urad. jószágfelügyelő.

\*) E rovatban közlöltekért nem vállal felelősséget a szerk.

Laptulajdonos és felelős-szerkesztő: Dr. Mátyás Ferenc  
 Társ-szerkesztő: Bánfalvi Lajos.

A Borries-féle uradalmak igazgatóságának Eckendorfban (Eszak-Németország) tudomására jött, hogy eckendorfi répamag több helyről mint eredeti vagy javított ajánlatik. Kötelességének tartja tehát nevezett igazgatóság a gazdaközön-ség érdekében köztudomásra hozni, hogy

eredeti eckendorfi takarmányrépa-mag valódi minőségben

Ausztria - Magyarországon csakis  
**MAUTHNER ÖDÖN**  
 magkereskedésében  
 Budapesten

kapható, a mennyiben az eckendorfi uradalmak, mint ez évben, úgy 1898. évig csak egyedül ezen cégnek fognak répamagot szállítani, mely cég az erre vonatkozó árjegyzéket kívánatra ingyen és bérmentve megküldi. 4-3

Makó város polgármesteri hivatalától.

3244.  
1894.

## Hirdetmény.

Makó városa — a Sóház-utcának a vásárhelyi-út találkozási pontjánál, a törvényes rendelkezések mellett — egy ártyéki kútát s ennek fölösleges vize levezetésére levezető-csatornát építtetni elhatározta.

Mindazok, akik vállalkozni óhajtanak, fölhivatnak, miszerint ajánlatukat f. évi április hó 7-ig bezárólag tegyék meg, — később érkező ajánlat figyelembe nem jöhet.

Köteles vállalkozó legkésőbb 1 év alatt a munkálatot befejezni, — víz- és gőzerővel éjjel-nappal szakadatlanul dolgozni, legalább 160 m/m. belvilágú, 5 m/m. falvastagságú kovácsolt vaslemez- (foly-aczél = flaidstahl) csővel kezdeni, szükség esetén hasonlóságú kisebb átmérőjű erővel folytatni, — a munkálathoz szükséges mindenemű anyagot és felszerelést beszerezni, beállítani és annak idejében elszállíttatni.

Vállalkozó által kitüntetendő a méterenkénti egységes ár.

Makón, 1894. évi március hó 17.

Major,  
 polgármester.

2-2

## Pályázati hirdetmény.

A »Csongrádmegyei takarékpénztár részvénytársaságnál« megüresedett pénztárnoki állásra alóliit igazgatóság pályázatot hirdet.

Felhivatnak ennél fogva mindazok, a kik ezen 1000 frt évi fizetéssel díjazott állást elnyerni kívánják, hogy eddigi szolgálataikat, magaviseletüket és képzettségüket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket alóliitrothoz folyó évi március hó 30-áig adják be. Később beérkező pályázatok figyelembe nem vétetnek.

A megválasztott fizetésének kétszereséig terjedő biztosítékot tartozik adni.  
 Szentes, 1894. március 17.

Az igazgatóság nevében:

3-2 SZÉNÁSSY FERENC,  
 igazgató.

Mélyen leszállított árak!

## A tisztelt hölgyközönség

becsés figyelmébe ajánlom a tavaszi idényre megérkezett legdivatosabb csipke-kalapokat, arcfátyolókat, keztyűket és napernyőket.

Továbbá tudatom a t. közönséggel, hogy a közeledő ünnepekre nagy raktárt tartok: férfi, női- és gyermek-cipők, férfi-kalapok, ingek, nyakkendők, keztyűk, sétatálcákban, stb. stb.

Az árakat raktáram túlhalmozottsága miatt, mélyen leszállítottam.

Szentesen, 1894. március hó.

Teljes tisztelettel:

Özv. Klein Augusztia.

Mélyen leszállított árak!

# SCHLICK

-féle vasöntöde és gépgyár  
 részvénytársaság  
 BUDAPESTEN.

Gyár és irodák: VI. KERÜLET, KÜLSŐ VÁCI-ÚT 29-35.

Városi iroda és raktár: PODMANICZKY-ÚTCA 14. — Fiók-raktár KEREPESI-ÚT 77.

Gőz- és járgánycséplő-készületek

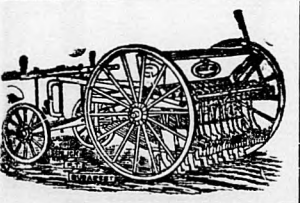
számos első díjakkal kitüntetett

szab. Schlick-féle 2 és 3 vasú ekék,  
 mélyítő- és egytetemes aczél-ekék,  
 eredeti SCHLICK- és VIDATS-féle

egy vasú ekék, talajmívelő-cszközök,  
 valamint

Schlick-féle szab. „HALADÁS” sorbavetőgépek.

Takarmánykészítő gépek, darálók, örlőmalmok és mindennemű gazdasági gépek. Eredeti amerikai kévektől és marokrakó arató-gépek és fűkaszálo-gépek, szállítható mezei vasutak stb.



Előnyös fizetési feltételek. Legjutányosabb árak. Arjegyzékek ingyen és bérmentve.

## A Csizi Jód-Brom-Fürdő

évadja megnyílik május 1-én, tart szeptember végéig. Forrása a legértelmesebb, leghathatósabb Jód-brom-forrás. A gyógyeredmények meglepők. A fürdőközönségnek immár 10 bérház, több mint 100 kényelmes berendezett lakszobával áll rendelkezésére. Kitiűő konyha; billárd, zongora, olvasó-terem; téréne naponta kétszer. Elő- és utóévadban leszállított labkék. Ekkor katonatisztek, állami és vasúti hivatalnokok gyógy- és fürdő-díjak tekintetében is 50% kedvezményben részesülnek. Prospektusokkal szolgál az igazgatóság. Csiz, u. p. Rimaszéc. 10-3



LEGO LCSÖBB KÖNYVNYOMDA

A

„SZENTES és VIDÉKE” KÖNYVNYOMDÁJA!

FOLYOIRATOK  
KÖNYVEK  
ZÁRMÉRLEGEK

KÖRLEVELEK  
KERESKEDŐI  
NYOMTATVÁNYOK

*Névjegyek*  
kiszámozás — 50 kottól  
aranyszegélyű — 1 fittől  
Jelölés 100 darab

*Kezesestelők*  
*Ejegyzési kártyák*  
széles kivételben



*Abonyegzői*  
*Báti meghívók, Tánczrendek*

*Diszokmányok*  
*Szalag-aranyozás*



*Diszmunkák*  
*több színnyomásban is*

RAKTÁRON:  
ÜGYVEDI  
NYOMTATVÁNYOK  
KÖTELEZVÉNYEK  
ADÓINTÓ-  
CZÉDULÁK  
JUTÁNYOS ÁRBAN

S Z Á M L Á K  
LEVÉLPAPIROK ES  
BORITÉKOK  
J E G Y Z É K E K  
VONALOZOTT  
ÜZLETKÖNYVEK  
RENDELÉS SZERINT



GYÁSZJELENTÉSEK

GYÁSZSZEGÉLYŰ  
NÉVJEGYEK

„SZENTES és VIDÉKE”

SZERKESZTŐSÉGE ÉS HIRLAPKIADÓHIVATALA  
(SONNENFELD SÁMUEL UR HÁZÁBAN) I. T. 306. SZ.

ELŐFIZETÉSEKET ELFOGAD — HIRDETÉSEKET VALAMINT NYILTTÉRI KÖZLEMÉNYEKET  
A LEGJUTÁNYOSABBAN SZÁMIT FEL.

